

[Boligministeren]

længere sigt med held at integrere flygtninge i dette land, og det er det, der er regeringens ønske, det er målet.

Derfor er det meget flot, når det bliver sagt fra talerstolen både af hr. Pelle Voigt og af hr. Torben Lund, at regeringen jo ingenting gør. Hvad vil det overhovedet sige at tage imod flygtninge? Hvad vil det sige at tage imod folk i nød? Det vil sige, at vi tager imod nogle, vi gerne vil hjælpe, og det betyder alt andet lige, at man er flere om at dele det.

Det gælder også boliger. Hvad kan regeringen gøre i øvrigt vedrørende boliger? Man kan forøge antallet af nyopførte boliger ved at støtte det støttede boligbyggeri. Har regeringen gjort det? Har der været nogen regering, der har bygget flere støttede boliger, end denne regering står for i 1987? Uden at vi skal ind på en længere debat om de enkelte kvoters størrelse, vil jeg blot anføre, at det er det højeste antal nogen sinde. Den endelige fordeling af de 2.280.000 boliger – når dette år er gået: 2.300.000 boliger – sker på frivilligt grundlag.

Som det også er anført i Flygtningeudvalgets betænkning, side 98, hvor man præciserer de uheldige følger af en kvotefordeling på de enkelte kommuner, tager man ikke herved nødvendigvis hensyn til de enkelte flygtninge. Der er måske flere, der gerne vil flyttes ud sammen. Der er nogle, der gerne vil have lov til at vælge selv. Hvis man har tvunget nogle flygtninge ud i kommuner efter en kvotefordeling, vil man måske opleve, at flygtningene, som skal integreres, af sig selv søger tilbage til de kommuner, de er flyttet fra. Det er den konklusion, der står i betænkningen, 3. afsnit, side 98.

Så siger hr. Pelle Voigt meget fint: hvad med boligministerens egen kommune? Nu er det mange, mange år siden, at vi havde et herremandsvælde, hvor man havde et areal som det, der dækker begrebet. Jeg forstod, at »boligministerens egen kommune« var Helsingør Kommune. Så vidt jeg husker, er den på knap 16.000 ha. Det er begrænset, hvor mange der har et sådant areal. Jeg har det i hvert tilfælde ikke. Det er ikke min kommune lige så lidt som de 274 andre kommuner i dette land.

Det, der måske adskiller os i spørgsmålet, er, at jeg har fuld tillid til, at Helsingør Kommune og de 274 andre kommuner i dette

land forstår det medmenneskelige ansvar, når det gælder om at hjælpe med at skaffe blivende boliger til flygtninge. Jeg har fuld tillid til, at det kan lade sig gøre, og jeg har stor forståelse for, at der over årene vil være udsving fra kommune til kommune med hensyn til, hvor mange flygtninge der på et givet tidspunkt får blivende bolig i det pågældende område.

Jeg har tillid til de mekanismer, der ligger i det decentrale styre. Jeg har tillid til kommunestyret. Jeg har tillid til, at man har lige så stor forståelse, som folk, der er valgt til Folketinget, besidder. Derfor har jeg også tillid til de mekanismer, der ligger i kommunestyret, i, at det er kommunerne, der har ansvaret for borgerne, i, at vi accepterer, at flygtninge bliver borgere som alle andre danskere, i, at kommunerne også dér vil løfte deres del af opgaven.

Det er det, der sker her og nu, så det er en flot påstand, at der ikke sker noget. Jo, der sker noget. Der arbejdes i kommunerne. Det besluttet i byrådene at hjælpe til med at skaffe flygtninge blivende boliger. Den proces er i gang, og det er ikke noget, boligministeren skal blande sig i.

Men vi skal blande os i det, jeg sagde indledningsvis: vi må sikre, at de kommuner, der er med til at løfte opgaven, det vil sige de kommuner, der løfter en større byrde end andre kommuner på et givet tidspunkt, ikke alene skal bære den byrde, fordi andre kommuner ikke deltager. Der skal føres forhandlinger med Kommunernes Landsforening om at finde en udligningsmekanisme, der sikrer, at der ikke er økonomiske argumenter for ikke at tage imod flygtninge, for den sags skyld heller ikke for at tage dem. Jeg har tillid til, at den struktur, vi har omkring bosættelse af danskere og flygtninge i dette land, også kan løse denne opgave.

(Kort bemærkning).

Lenger (SF):

Jeg synes, at et af de mest forstemmende indtryk af den her debat er, at de borgerlige partiers ordførere, regeringspartierne ordførere, vælger helt frivilligt at overlade arenaen til fru Pia Kjærsgaard, og det på trods af, at regeringspartierne har mulighed for at stille med hele fire ordførere i debatten.